

הגוזל ומאכיל

פרק עשירי

בבא קמא

מ"ט דרב הסדא. בטלמא טעמא דטולא כחא דעדיף להו לדעת משלל לדעת ועוד מתני' כחא לתרולי כותייהו ט"י: **פולח** ו**אנקטס נגרי ברייתא**. למדה ללחח חוץ ומעשה לריכה סימור יפה וכיון ללא ידעו בעלים לא מודהרי בה ללחח לדעת מנין פוטור שהרי הכירו שנגנבה והחזירה ומשכשו וזכרו בה: **האי מאן דמייס לנכריה דאנבה אימרא מעדרא דיידיה**. כדי לגנבה: **אנ"ג דמני**. הלמח לדעת לריך דעת: **סמורו לעדר**. ט"ס לו לבעל הבית במדבר ילא ו**אנ"ג** דליכא: **לא לדעת ולא** מען, ורב לא כגי ליה בלא חד מהני: **ברקועתא**. שהטלה נקב

[על מ-]

מ"ט דרב הסדא והאייל ***אנ"ג** דרב הסדא נגרי ברייתא ומי אמר רבא רבא ה"ל והאמר רבא **האי מאן דהוייה לחבריה דאנבה אימרא מעדרא דיידיה** ורמא ביה קלא ושד"יה ולא ידע אי הדר"ה אי לא הדר"ה ומת או נגנב, וי"ב באחריותו מאי לאו **אנ"ג דמני לא אדרא מני ומי אמר רב ה"ל והאמר רב הוויירו לעדר שבמדבר יצא אמר רב חנן בר אבא מודה רב (ב) *ברקועתא לימא כתנאי *הגונב מלה מן העדר, וסלע מן הכיס למקום שגנב יהויר דברי רבי ישמעאל ר"ע אמר צירד דעת בעלים סברה דכולי עלמא אינו לתו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק *אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה" מאי לאו **במעל - דעם** ובפלוגתא רב ושמואל (לא) **בפלוגתא דרב הסדא ור' יוחנן אמר רב וביד משמיה דרבא נישמר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי בדרב הסדא דרבא נישמר שגנב מרשותו (ב) שחזיר למקום שגנב כמו פלגני ר"ע סבר יכלתה לו שמייתרו ר' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמייתרו לימא מנין פוטור תנאי היא דתניא *הגוזל את חבריו והכליש לו בחשבון חני הוא יצא והניא אדכר לא יצא סברה דכ"ע את להו *דר' יצחק דאמר "אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה" מאי לאו בהא **דמ"ד** יצא סבר מנין פוטור ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטור אמרי, ואי סבירא לן בר' יצחק כ"ע לא פליגי דמנין פוטור" אלא בדרבי יצחק **דמ"ד** מ"ד את ליה דר' יצחק ובר' לית ליה דר' יצחק ואי בעית אמר דכ"ע את להו דר' יצחק **הא דמני** ורמא ליה בכיסיה **הא דמני** ורמא ליה ליהדיה ואי בעית אמר אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה **הא דמני** ליה זוי אחריני בכיסיה הא דלית ליה זוי אחריני בכיסיה: **מתני'** אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב וגדיים, ולא משומרי פירות עצים ופירות, אבל לוקחין מן הנשים כלי צמר ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים בשרון וכולן שאמרו להטמין אסור, ולוקחין ביצים ותרנגולין מכל מקום: **גמ'** ת"ר אין לוקחין מן הרועים: **ל'א** עוים ולא גדיים ולא גזיין ולא הלזשין של צמר" אבל לוקחין מהן חפודין מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב ונבינה במדבר ולא בישוב, ולוקחין מהן **וה' צאן, וה' גזיין, וכל' לא שתי צאן ולא שתי גזיין, ר"י** אומר ביימות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן, כללו של דבר כל שהרועה מוכר ובעל הבהם מרגיש בו לוקחין מהן, אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין מהן ד' וה' צאן, ד' וה' גזיין השתא יש לומר ארבעה ובנין, חמשה כי בעיא? א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא יארבעה מעדר קמן וחמש מעדר גדולה, גופא קשיא אמרת ד' וה' צאן, ד' וה' גזיין ד' וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא **ואבל לא שתי צאן** הא שלש ובנין? לא קשיא הא בברייתא הא **בכחישתא**: ר"י אומר ביימות לוקחין מהן, מדבריות אין לוקחין מהן בו: איבעיא להו **ארישא** קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא: ארישא קאי ולחומרא דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן והני מילי ביימות אבל מדבריות אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר **אבל** לא שתי צאן ולא שתי גזיין והני מילי מדבריות אבל ביימות שתיים גמ' לוקחין? ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין ביימות מהן ואין לוקחין מהן מדבריות, ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן מדאמר****

מאי לאו בסלע ט' ובטלה שלח לדעת? ס"ס כ"ס רגיל להיות לדעת כיון שעשו למשמש בכיסו טלה רגיל להיות שלא לדעת להכי נקט כהא לדעת וכהא שלח לדעת:

חמש מבעי' מפורש במס' שבת בפרק במה אשה (דף ס: ושם ד"ה שהתא) גבי שמעתא דסנדל המסומר:

הדרן עלך הגוזל בתרא
וסליקא מסכת בבא קמא

עין גרסא
קבה ב מיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה ופ"ד מהל' גזילה ה וט"ו בהשגות ומהל' מהן עשין ע"א טו"ש ח"מ ט"י ט"ה ט"פ ט"ז:
קבו ג ד מיי פ"ד מהל' גזילה ה"ל ה וט"ו בהשגות ומהל' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:
קבו ה ומיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז וס' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:

קבה ב מיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה ופ"ד מהל' גזילה ה וט"ו בהשגות ומהל' מהן עשין ע"א טו"ש ח"מ ט"י ט"ה ט"פ ט"ז:
קבו ג ד מיי פ"ד מהל' גזילה ה"ל ה וט"ו בהשגות ומהל' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:
קבו ה ומיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז וס' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:

[ס כה:]

דב' ישמעאל דאמר למקום שגנב יחזיר כב' יגנב דאמר "שלא לדעת חפילו מנין לא לריך" **ור"ע** כב' סבג' דאמר "שלא לדעת לריך דעת" **בעלים פלגי שלח לדעת** ובפלוגתא דרב הסדא ור' יוסנן. **דב' ישמעאל** דאמר למקום שגנב יחזיר כב' יגנב דאמר "שלא לדעת חפילו מנין לא לריך" **ור"ע** כב' סבג' דאמר "שלא לדעת לריך דעת" **ה"ג** א"ר וביד משמיה דרבא נישמר שגנב מרשותו **דכ"ע** לא פליגי. **דכ"ע** רבא כרז הסדא כדמפרש טעמא משום דאנקטס נגרי ברייתא והבט בשומר שגנב מרשותו עלמא עסקין ובעי למפטר נפשיה מן הבעלים שבענת גביה או אבידה וכל' כרב הסדא דאמר שלא מדעת לריך דעת: **ר"ע** סבר: כיון שבעשה גנב כלתה שמירתו דחו לא מהימן להו לבעלים דהא ה"ל גונב שלא לדעת לריך דעת ולא אמרינן סב"ג בדעת שומר והא חיוב ידע בחזירתו: ורבי ישמעאל סבר. עדיין הוא שומר עליו וכג' בדעת דיידיה: **וכב"ע** לו **בפסגו**. לאחז זמן לקח הימנו מקח ובכשנו לו דמיס הסוף עליהם מעות הגזילה והבעלי בשכונותיהם בוס לומר "הרי גזילתי" יאלא: **אדם עשוי למשמש**. ולמנות כמה בכיסו וזה מיד מנה אחריו ומלא יוסר מדמי המקח והכיר שהחזיר לו גזילתו: **ליס ליה דר' יצחק**. וליכא מנין: **פ"ב**. דקתני **לא יצא דמני גזלן** ורמא ליה דנגזל הלכך איכא לחיוב למימר דהשליכו זה לקיפתו ולא מנאן: **פ"ב**. דקתני **גזל דמני גזלן** ורמא לכיסיה דנגזל וכיון דליה לן דר' יצחק, מנין פוטור: **איס ליה** זוי אחריני בכיסיה. ולא ידע כמה: **מתני'** אין לוקחין מן הרועים. דאיכא למימר שחא גנבו מלאטו של בעל הבית המסור להם: **למר ביסודם** ופסגו בגליל. זו היא מלאכת הגשים והן עלמאן עושות ומוכרות ולדעת בעלים: **הוא**: ועגלים הרועים בשרון ברהבה לעין כל

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

קבה ב מיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה ופ"ד מהל' גזילה ה וט"ו בהשגות ומהל' מהן עשין ע"א טו"ש ח"מ ט"י ט"ה ט"פ ט"ז:
קבו ג ד מיי פ"ד מהל' גזילה ה"ל ה וט"ו בהשגות ומהל' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:
קבו ה ומיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז וס' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:

קבה ב מיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה ופ"ד מהל' גזילה ה וט"ו בהשגות ומהל' מהן עשין ע"א טו"ש ח"מ ט"י ט"ה ט"פ ט"ז:
קבו ג ד מיי פ"ד מהל' גזילה ה"ל ה וט"ו בהשגות ומהל' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:
קבו ה ומיי פ"א מהל' גזילה ואכילה ה"ל ה טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז וס' טו"ש ט"ז ט"פ ט"ז:

[ס כה:]

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

[ס כה:]

מדקאמר

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר

מאחר שמוכרין בפרסהיה לא גנבוה ל' שרון סס מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים בזול ומגדלין חוקן ושלחן, לכן זה עיקר דהניא במנחות בפרק כל קרבנות (דף פ"ג) חלום ממוחב וכבשים מחבזין. עגלים משרון: **גמ'** ולא תלושין. שחלש האמר שעל הרחל מעט מעט: **פסורים**. בגדים תפורים דחי כמי גבול, קנניהו כשינוי: **מלך וגבינס במדבר**. דלחין דרך בעלים לילך סס ויעלם והרועה נטמן: **אבל לא ניטוב**. שדרך להביאו לבית בעל הבית: **ארבע ופסגו לאן**. שחסרון ניכר בעדר ואין יכול לישמט ולומר ואב טרפה: **ביימות לוקחין מסן**. שהרי בעל הבית ודע מניינס: **מרגיש**. מבין: **ארבע מסוך פסגו**. אס לא היה לו בעדר לאלא חמש לאן ומוכר מהן ארבע מוסר ליקח דכולי האי לא גביב מן דבר מועט: **בברייתא**. בריאות עין בעל הבית תמיד עליהן ומרגיש בשלש: **כמוסות**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ט"ק: **אסיפא**. שתי לא דקאסר ט"ק: מדקאמר